

Daniel Kitabı - Numara Yüz Dört

Peygamberlik Kuralını Açığa Çıkarmak: Ahir Zamandaki Araştırmacı ve İcrai Yargıları Anlamak

Jeff Pippenger
2024-02-29

Yahuda oymağından Aslan'ın, 1989'da, "sonun zamanı"nda, Ronald Reagan ile Roma Papası arasındaki gizli bir ittifak tarafından Sovyetler Birliği'nin süpürülüp ortadan kaldırıldığı sırada, Daniel 11'in son altı ayetinin mühürlerini açma işinde belirlediği peygamberlik ilkesini uygulamaya koyuyoruz. Roma'nın üçlü uygulamalarının ve Babil'in düşüşünün, Vahiy on yedinci bölümde, kadını ve onun bindiği ve üzerinde hüküm sürdüğü canavarı tanımladığını gösterdik.

On yedinci ve on sekizinci bölümlerdeki kadın ve canavar tasviri, Tanrı'nın Modern Babil üzerine getirdiği aşamalı yargıyı tanımlar; bu, yakında çıkacak Pazar yasasıyla başlayıp Mikail ayağa kalkıncaya ve insanların denenme süresi kapanıncaya kadar sürer. Bu zaman dilimi, merhametinin karıştığı şekilde icra edilen Tanrı'nın Yürütücü Yargısı'nın ilk bölümünü işaretler. Ardından, son yedi belayla birlikte, yargılarına hiçbir merhamet karışmaz. Bu iki adım, 22 Ekim 1844'te başlayan Araştırmacı Yargı'da da görülmüştür. Araştırmacı Yargı, ölümlerin araştırılması ve yargılanmasıyla başladı ve 11 Eylül 2001'de yaşayanların Araştırmacı Yargısı başladı.

Yaşayanların yargısı da iki döneme ayrılır; birincisi 11 Eylül 2001'de, yüz kırk dört bin arasında yer almaya aday olanların araştırılması ve yargılanmasıyla başlar; çünkü yargı Tanrı'nın evinden başlar. Ölümlerin araştırmacı yargısı yalnızca, adları yaşamlarının bir döneminde yaşam kitabına kaydedilmiş olanlar üzerinde gerçekleştirildi. Yazılıp kaydedilmiş ölümlerin adları daha sonra günahlar kitabıyla karşılaştırıldı. İtiraf edilmemiş günahları varsa, adları yaşam kitabından çıkarıldı. Yaşayanların araştırmacı yargısı, Tanrı'nın evinden başladığı şekilde nitelenirken, ölümlerin araştırmacı yargısında böyle bir nitelendirmeye gerek yoktu.

Yaşayanların araştırmacı yargısında, Tanrı'nın Sözü, o yargının, yüz kırk dört binin mühürlenme döneminde, Tanrı'nın kilisesi olan Yeruşalim'de başladığını özenle belirtmiştir. Kutsal Kitap bu gerçeğe ikinci bir doğrudan tanıklık sunar.

Çünkü yargının Tanrı'nın evinde başlaması gereken zaman geldi; önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olur? 1. Petrus 4:17.

Yaşayanların yargısı Tanrı'nın evi olan Yeruşalim'de başlar ve bu yargının başladığı belirli bir zaman vardır. Yaşayanların yargısı, yazıcının mürekkep hokkasının Yeruşalim'in içinden geçip kilisede ve ayrıca ülkede yapılan iğrençlikler yüzünden iç çekip ağlayan erkek ve kadınların üzerine bir işaret koyduğu zaman Yeruşalim'de başlar.

İncil'e uymayan sınıf, Vahiy'in yedinci bölümünde, yüz kırk dört binle karışıklık içinde, Yuhanna'nın onları büyük kalabalık olarak adlandırmasıyla tanımlanır. Büyük kalabalık, Tanrı'nın yasasına bütünüyle uymamış olan ve yaşayanların yargısı dönemi sırasında yargılanan yaşayan

canlardan oluşan bir sınıfı temsil eder; çünkü onlar papanın güneş gününde ibadet etmişlerdir. Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında çıkacak Pazar yasası sırasında, Ezekeil'in dokuzuncu bölümünde yazıcının mürekkep hokkasıyla mühürleyen melek tarafından mühürlenmiş olanlar—ki bu aynı zamanda Vahiy'in yedinci bölümündeki mühürlemedir—bir sancak olarak yükseltilecekler. O zaman, şu anda İncil'e itaat etmeyenler Yedinci Gün Sebt'i ne karşı sorumlu tutulacaklardır.

"Ama geçmiş kuşakların Hristiyanları, böyle yapmakla Kutsal Kitap'taki Sebt Günü'nü tuttuklarını sanarak Pazar gününü tuttular; ve bugün, Roma Katolik cemaati de dâhil olmak üzere, her kilisede Pazar gününün Tanrı tarafından belirlenmiş Sebt Günü olduğuna içtenlikle inanan gerçek Hristiyanlar vardır. Tanrı amaçlarındaki samimiyeti ve O'nun huzurundaki doğruluklarını kabul eder. Ama Pazar gününün tutulması yasa ile zorunlu kılındığında ve dünya gerçek Sebt'in yükümlülüğü konusunda aydınlatıldığında, o zaman Roma'nın yetkisinden daha yüksek bir otoritesi olmayan bir buyruğa itaat etmek için Tanrı'nın buyruğunu çiğneyen herkes, böylece papalığı Tanrı'nın üstünde yüceltmış olacaktır. Böyle biri Roma'ya ve Roma'nın tesis ettiği kurumu zorla uygulatan güce hürmet etmiş olur. Canavara ve onun heykeline tapmaktadır. İnsanlar o zaman, Tanrı'nın kendi yetkisinin işareti olarak ilan ettiği düzeni reddedip, bunun yerine Roma'nın kendi üstünlüğünün alameti olarak seçtiği şeyi onurlandırdıklarında, böylece Roma'ya bağlılığın işaretini—'canavarın işaretini'—kabul etmiş olacaklardır. Ve mesele bu şekilde açıkça halkın önüne konulup, onlar Tanrı'nın buyrukları ile insanların buyrukları arasında seçim yapmaya getirildikten sonradır ki, yasa çiğnemekte ısrar edenler 'canavarın işaretini' alacaklardır." Büyük Mücadele, 449.

Mühürlenmiş olanların sancağı, İncil'e itaat etmeyenleri itaate çağırır.

O gün Yeşay'ın kökü, halklar için bir sancak olarak duracak; uluslar ona yönelecek, konutu görkemli olacak. O gün Rab, Asur'dan, Mısır'dan, Patros'tan, Kûş'tan, Elam'dan, Şinar'dan, Hamat'tan ve denizin adalarından geride kalan halkını geri getirmek için elini ikinci kez uzatacak. Uluslar için bir sancak diyecek, İsrail'in sürülmüşlerini toplayacak, Yahuda'nın dağılmışlarını yeryüzünün dört bucağından bir araya getirecek. Yeşaya 11:10-12.

Şu anda Müjde'ye itaat etmeyenler yaşarken yargılanırlar, ancak onların yargısı, yaşayan yüz kırk dört binin inceleme yargısını takip etmelidir; çünkü onlar yalnızca, yakında gelecek Pazar günü yasasının krizi sırasında Tanrı'nın mührünü taşıyan erkek ve kadınları görerek uyarılabilirler.

"Kutsal Ruh'un işi, dünyayı günah, doğruluk ve yargı konusunda ikna etmektir. Dünya ancak, gerçeğe iman edenlerin gerçek aracılığıyla kutsanmış olduklarını, yüce ve kutsal ilkeler uyarınca davrandıklarını, Tanrı'nın buyruklarını tutanlarla onları ayakları altında çiğneyenler arasındaki ayrım çizgisini yüksek ve yüce bir anlamda ortaya koyduklarını görerek uyarılabilir. Ruh'un kutsallaştırması, Tanrı'nın mührüne sahip olanlarla sahte bir dinlenme gününü tutanlar arasındaki farkı belirgin kılar. Deneme geldiğinde, canavarın damgasının ne olduğu açıkça gösterilecektir. O, Pazar gününü tutmaktır. Gerçeği işittikten sonra bu günü kutsal saymaya devam edenler, vakitleri ve yasaları değiştirmeyi tasarlayan günah adamının alametini taşırlar." Bible Training School, 1 Aralık 1903.

Üçüncü İlyas'ın hizmetinin tamamlandığı icra yargısı, yakında çıkacak Pazar yasasıyla başlar. Bu iki dönemden oluşur; ilk dönemde, şimdi müjdeye itaat etmeyenler için Tanrı'nın yargılarına merhamet eşlik eder ve ardından merhamet olmaksızın dökülen Son Yedi Bela gelir.

Lütuf zamanı artık çok uzun sürmeyecek. Şimdi Tanrı yeryüzü üzerinden dizginleyici elini çekiyor. Uzun zamandır Kutsal Ruh aracılığıyla insanlara sesleniyordu; ancak onlar bu çağrıya kulak asmadılar. Şimdi ise yargılarıyla kendi halkına ve dünyaya sesleniyor. Bu yargıların zamanı, henüz gerçeğin ne olduğunu öğrenme fırsatı bulamamış olanlar için bir merhamet zamanıdır. Rab onlara şefkatle bakacak. Merhametli yüreği etkilenmiş; kurtarmak için eli hâlâ uzanıyor. Bu son günlerde gerçeği ilk kez duyacak olanlardan çok sayıda kişi güvenli ağıla kabul edilecek. Review and Herald, 22 Kasım 1906.

Müjdeye itaat etmeyenler, İsa'nın çağırmaı vaat ettiği "diğer koyunlar"dır ve O çağırıldığında O'nun sesini işitecekler.

Ve bu ağıldan olmayan başka koyunlarım da var; onları da getirmeliyim; onlar da sesimi işitecekler; ve tek sürü, tek çoban olacak. Yuhanna 10:16.

Onların duyduğu "ses", Vahiy'in on sekizinci bölümündeki ikinci "ses"tir; büyük fahişenin yargısının iki katına çıkarılacağı, yakında gelecek Pazar yasası sırasında yüksek sesle haykırır, çünkü büyük fahişe mühlet kadehini günahla doldurmuştur.

Peygamber şöyle der: “Gökselerden büyük yetkiyle inen başka bir melek gördüm; ve yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. Güçlü bir sesle kuvvetle haykırarak dedi ki: Büyük Babil yıkıldı, yıkıldı, ve cinlerin meskeni oldu” (Vahiy 18:1, 2). Bu, ikinci melek tarafından verilen aynı bildiridir. Babil düşmüştür, “çünkü bütün uluslara fuhşunun gazap şarabından içirmişti” (Vahiy 14:8). O şarap nedir?—Onun sahte öğretileridir. Dördüncü buyruğun Sebti yerine dünyaya sahte bir sebt vermişti; ayrıca Şeytan'ın başlangıçta Aden'de Havva'ya söylediği yalanı—canın doğal ölümsüzlüğü yalanını—tekrarlamıştır. “İnsan buyruklarını öğreti diye öğreterek” (Matta 15:9) buna benzer birçok yanlışlığı her tarafa yaymıştır.

“İsa, açık hizmetine başladığında, Tapınağı onun kutsala saygısızca murdar edilmesinden arındırdı. Hizmetinin son eylemleri arasında Tapınağın ikinci kez temizlenmesi de vardı. Böylece, dünyanın uyarılması için yapılan son işte, kiliselere iki ayrı çağrı yapılır. İkinci meleğin mesajı şöyledir: ‘Babil düştü, düştü; o büyük şehir! Çünkü fuhşunun gazabının şarabından bütün uluslara içirdi’ (Vahiy 14:8). Ve üçüncü meleğin mesajının yüksek sesli haykırışında gökten bir sesin şöyle dediği iştilir: ‘Ey halkım, onun günahlarına ortak olmayasınız ve onun belalarından almayasınız diye ondan çıkın. Çünkü onun günahları göğe erişti ve Tanrı onun haksızlıklarını hatırladı’ (Vahiy 18:4, 5).” Selected Messages, 2. kitap, 118.

Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasıyla birlikte Modern Babil'e yönelik aşamalı icraî yargı başlar ve iki yargı örtüşüğünde yaşayanların yargısının son dönemi başlar. Antlaşma'nın Habercisi'nin yolunu hazırlayan üçüncü haberci, 11 Eylül 2001'de başlayan ve şu anda Müjde'ye itaat etmeyenlerin sonuncusu Vahiy'in on sekizinci bölümündeki ikinci sesi işitip Babil'den çıktığında sona eren yaşayanların yargısı zamanındaki işi temsil eder. Bu iş, yolu

hazırlayan habercinin hizmetinin başlangıcında yüz kırk dört binin tapınağının arındırılması ve tasfiyesini ve ardından Antlaşma'nın Habercisi için yolu hazırlayan habercinin hizmetinin sonunda büyük kalabalığın tapınağının tasfiyesi ve arındırılmasını tanımlar.

Yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasıyla birlikte, Tanrı'nın gücünün Pentekost'ta ortaya çıkan tezahürü tekrarlanacaktır.

Karakterlerimizin üzerinde bir tek leke ya da kir bulunduğu sürece hiçbirimiz asla Tanrı'nın mührünü almayacağız. Bize düşen, karakterimizdeki kusurları gidermek, ruh mabedini her türlü murdarlıktan arındırmaktır. O zaman, Pentekost Günü'nde erken yağmur öğrencilerin üzerine nasıl yağdıysa, geç yağmur da bizim üzerimize öyle yağacak. . . .

"Kardeşler, hazırlık için yapılan büyük çalışmada ne yapıyorsunuz? Dünyayla birleşenler dünyevi kalıbı alıyor ve canavarın işareti için hazırlanıyor. Kendine itimat etmeyen, Tanrı'nın önünde alçalan ve gerçeğe itaat ederek ruhlarını arındıranlar ise göksel kalıbı alıyor ve alınlarında Tanrı'nın mührü için hazırlanıyorlar. Karar ilan edildiğinde ve mühür basıldığında, karakterleri sonsuza dek saf ve lekesiz kalacak." Testimonies, 5. cilt, 214, 216.

Burada peygamberlik sözünde görünürde bir tutarsızlığa takılınabilir; oysa buna gerek yoktur. Havarilerin zamanındaki Pentekost'ta güçle donatılan mesaj, Yahudi olmayanlara, yani yakında çıkacak Pazar yasası sırasında Müjde'ye itaat etmeyenlere, götürülmedi. Pentekost'ta güçle donatılan mesaj, üç buçuk yıl daha hâlâ son sınanma döneminde olan eski İsrail'e taşındı.

Yetmiş hafta, senin halkın ve kutsal kent üzerine belirlenmiştir; isyana son vermek, günahları sona erdirmek, suç için kefarete sağlamak, ebedî doğruluğu getirmek, görümü ve peygamberliği mühürlemek ve En Kutsal'ı meshetmek için. Daniel 9:24.

Pentekost'ta güç verilen mesaj, 34 yılında Stefanus taşlanıncaya kadar Müjde'ye itaat etmeyenlere ulaştırılmayacaktı. Bayan White bu gerçeği sık sık dile getirir.

O zaman melek şöyle dedi: "Bir hafta [yedi yıl] boyunca birçoklarıyla antlaşmayı pekiştirecek." Kurtarıcı hizmetine başladıktan sonra yedi yıl boyunca müjde özellikle Yahudilere duyurulacaktı; ilk üç buçuk yılı bizzat Mesih tarafından, ardından ise elçiler tarafından. "Haftanın ortasında kurbanı ve sunuyu sona erdirecek." Daniel 9:27. MS 31 yılının ilkbaharında, gerçek kurban olan Mesih Golgota'da sunuldu. O zaman tapınağın perdesi ikiye yırtıldı; bu, kurban hizmetinin kutsallığı ve anlamının kalktığını gösteriyordu. Yeryüzündeki kurban ve sununun sona erme zamanı gelmişti.

O bir hafta—yedi yıl—M.S. 34'te sona erdi. Sonra, Stefanos'un taşlanmasıyla Yahudiler müjdeyi reddedip, nihayet mühürlediler; zulüm nedeniyle her yana dağılan öğrenciler 'her yere giderek sözü duyuruyorlardı' (Elçilerin İşleri 8:4); ve kısa bir süre sonra, zulmeden Saul iman etti ve ulusların elçisi Pavlus oldu. Çağların Arzusu, 233.

Mesih'in dirilişinden elli gün sonra, Pentekost'ta güç verilen mesaj, müjdenin Mesih'in diğer sürüsünü Babil'den çağırdığı Pazar yasasıyla uyumludur; ne var ki, çarmıhtan sonra üç buçuk yıl geçmeden Yahudiler "müjdeyi reddetmelerini mühürlemediler" ve mesaj o zaman, o sırada müjdeye itaat etmeyen uluslara gitti. Görünürdeki çelişki, MS 34 yılında Yahudilerin müjdeyi

reddedişlerini mühürledikleri yönündeki tespitle daha da büyütülmektedir; çünkü Kardeş White bunun tersini söylemektedir.

Mesih'i simgeleyen bütün törensel düzen, O'ndan bağımsız olarak hiçbir değere sahip değildi. Yahudiler O'nu ölüme teslim ederek Mesih'i reddedişlerini mühürlediklerinde, tapınağa ve onun hizmetlerine anlam kazandıran her şeyi de reddetmiş oldular. Tapınağın kutsallığı çekip gitmişti. Tapınak yıkıma mahkûmdu. O günden itibaren kurban sunuları ve onlarla bağlantılı hizmetler anlamsızdı. Kabil'in sunusu gibi, Kurtarıcı'ya olan imanı ifade etmiyorlardı. Mesih'i öldürmekle, Yahudiler fiilen tapınaklarını yıkmış oldular. Mesih çarmıha gerildiğinde, tapınağın iç perdesi yukarıdan aşağıya doğru ikiye yırtıldı; bu, büyük nihai kurbanın sunulduğunu ve kurban sunuları sisteminin sonsuza dek sona erdiğini gösteriyordu. *The Desire of Ages*, 165.

Yahudiler Müjde'yi reddetmelerini, Stefanus'un taşlanması sırasında mı yoksa Mesih'in çarmıha gerilişi sırasında mı mühürlediler? Bu görünürdeki çelişki, Pentikost'ta Tanrı'nın gücünün tezahürünü yakında gelecek Pazar günü yasasıyla özdeşleştirme konusundaki görünürdeki çelişkiyle bağlantılıdır.

Görünürdeki çelişkiyi bir sonraki makalede açıklığa kavuşturmayı amaçlıyoruz; ancak şunu hatırlatmak isterim ki bu özel değerlendirmemizin amacı, peygamberlerin belirttiği şu gerçeğe dayanmaktadır: son günlerde Tanrı'nın Laodikya durumundaki halkı yargıyı anlamamaktadır. Soruşturma yargısı ile icra yargısının yakında gelecek Pazar yasasında nasıl keşiştiğini netleştirmek için yargının çeşitli dönemlerini ve amaçlarını gözden geçirmek üzere zaman ayırdık. Az önce gündeme getirdiğimiz görünürdeki çelişkilerle ilişkili vahyi görebilmek için bu unsurların gözden geçirilmesi gerekiyordu.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Roma Katolikleri, Şabat'taki değişikliğin kendi kiliseleri tarafından yapıldığını kabul eder ve tam da bu değişikliği kilisenin en yüksek otoritesinin kanıtı olarak gösterirler. Haftanın ilk gününü Şabat olarak tutmakla Protestanların kilisenin ilahî konularda yasa koyma yetkisini tanıdıklarını ilan ederler. Roma kilisesi yanılmazlık iddiasından vazgeçmemiştir; ve dünya ile Protestan kiliseler, Yehova'nın Şabat'ını reddedip onun icadı olan sahte bir Şabat'ı kabul ettiklerinde, fiilen bu iddiayı kabul etmiş olurlar. Bu değişiklik için bir otorite ileri sürebilirler, ama akıl yürütmelerindeki yanlışlık kolayca fark edilir. Papacı, Protestanların bu meseledeki olgulara bile bile gözlerini kapatıp kendilerini aldattıklarını görece kadar kurnazdır. Pazar günü uygulaması rağbet kazandıkça sevinir; bunun er geç bütün Protestan dünyasını Roma'nın sancağı altına getireceğinden emin olur.

Şabat'ın değiştirilmesi, Roma Kilisesi'nin otoritesinin işareti ya da damgasıdır. Dördüncü buyruğun gereklerini anlayıp, gerçek Şabat'ın yerine sahte Şabat'ı tutmayı seçenler, böyle yapmakla bunu emreden tek otorite olan o güce hürmet göstermiş olurlar. Canavarın damgası, Tanrı'nın belirlediği günün yerine dünya tarafından kabul edilen papalık Şabatıdır.

Ama peygamberlik sözlerinde belirtildiği üzere, canavarın damgasını alma zamanı henüz gelmedi. İmtihan zamanı henüz gelmedi. Roma Katolik cemaatini de istisna etmeksizin, her

kilisede gerçek Hristiyanlar vardır. Hiç kimse, ışığı alıp dördüncü buyruğun bağlayıcı olduğunu görmedikçe mahkûm edilmez. Ama sahte Sebt Günü'nü zorla yürürlüğe koyan kararname yayımlandığında ve üçüncü meleğin yüksek sesli çağrısı insanları canavara ve onun suretine tapınmaya karşı uyardığında, sahte ile gerçek arasındaki çizgi açıkça çizilecek. O zaman hâlâ isyanda ısrar edenler alınlarına ya da ellerine canavarın damgasını alacaklar.

Hızlı adımlarla bu döneme yaklaşıyoruz. Protestan kiliseleri, atalarının karşı çıktıkları için en şiddetli zulme uğradıkları sahte bir dini desteklemek için devlet gücüyle birleştinde, Papalık Şabatı kilise ve devletin birleşik otoritesi tarafından zorla uygulanacaktır. Ulusal bir imandan dönme yaşanacak, bu da ancak ulusal yıkımla sonuçlanacaktır. Bible Training School, 2 Şubat 1913.